

Увеселителните влакчета: еволюция на „влакчетата на ужасите“

Увеселителните влакчета отдавна вече са символ на самия живот с всичките му възходи и падения, спиращи дъха емоции, страх и радост. Тези железни чудовища съживяват дремещото в нас първично желание да се почувстваме истински живи, да получим нужната доза адреналин, да излезем от зоната си на комфорт и да изпитаме цялата гама от чувства.

История на увеселителните влакчета

Трудно е да се повярва, но историята на увеселителните влакчета (от руски ез. „американские горки“-букв. „американска пързалка“) , или, известни още като „руска пързалка“ и „влакчета на ужасите“ (screaming machines) започва още преди около 300 години в Русия.

Първоначално тези увеселителни атракциони представлявали изкуствени хълмове-пързалки, покрити с лед през зимата. Ъгълът на склона бил приблизително 50 градуса. В близост до пързалката се изграждали кули, по които любителите на силни преживявания се изкачвали с шейните си, след което се спускали надолу по ледената пързалка. Височината на кулите достигала 20 метра, а дължината на заледения склон – около 180 метра.

След като посещава подобни развлекателни атракциони в Санкт-Петербург, Екатерина Велика става тяхна пламенна почитателка, и дори заповядва да построят за нея в царската ѝ резиденция летен вариант на тези пързалки.

Вместо тяхната ледена версия била изградена дървена рампа под ъгъл, а вместо с шейни по рампата се спускали с колички на колелца, които се движели по специални улеи.

Френските туристи – предприемачи, посетили Русия през XIX век, до такава степен се запалват по идеята за тези атракции, че след завръщането си у дома във Франция, създават собствена версия на руските пързалки (Les Montagnes Russes) с колички, придвижващи се по направляващи улеи. С времето тези пързалки все повече се променяли и усъвършенствали, привличайки все по-голям брой почитатели.

Докато в Европа тези „влакчета“ се използвали за развлечение, в Съединените Американски Щати подхождали по-прагматично към тях. В края на XVIII век в Пенсилвания, в градчето Съмит Хил били открити залежи от каменни въглища. За да издигнат въглищата от недра на мините до повърхността, решават да използват подобни конструкции. През 30-те години на XIX век е открита „гравитационната“ релсова линия, по която въглищата само за половин час били транспортирани от върха на хълма до складовете. Все пак, обаче, за да качат въглищата нагоре до хълма, се налагало както и преди да използват мулета, на които били необходими четири часа, за да превозят товара, бавно изкачвайки стръмния хълм.

Но не след дълго време релсовата линия се превърнала в място за неделни посещения от знатните граждани, които били готови да заплатят 50 цента, за да изпитат удоволствието от шеметното спускане и да изпитат тръпката от опасността. Постепенно това се превръща в любимо развлечение и за туристите. В крайна сметка, линията била използвана за транспортиране на въглища само в сутрешните часове, а през останалото време тя станала предпочитано място за любителите на силни усещания. Някъде в средата на XIX век бил разработен задържащ зъбен механизъм, който позволявал вагончетата

да се издигат до върха на хълма. Сега вече мулетата могат да си отпочинат.

Строителство на увеселителни паркове (vlakчeтa на ужacитe)

Увеселителните vlakчeтa ce пpeвpъщaт в кoмepсиaлнa aтpaкция в кpяя нa XIX вeк блaгoдaрeниe нa Aднa Тoмпcън Лaмapкyс (LaMarcus Adna Thompson), изoбpeтaтeл и бизнecмeн oт Oхaйo. В CАЩ първите рeлcoви пързaлки, cлужeщи зa paзвлeчeниe Switchback, ce пoявили пpeз 1881 гoдинa в Кoни Aйлънд (Бpуклин, Ню-Йopк). Пpeз 1927 гoдинa нa тaквo мecтo пaк тaм зa cумaтa oт \$175 000 бил пocтpoен aтpaкциянa «Циклoн» (Cyclone). Билeтът зa тaзи aтpaкция cтpувaл 25 ceнтa, кaтo зa eдин чac мoжeлo дa cпycнaт 1400 чoвeкa.

Ho, кaктo e извecтнo, пo пързaлкaтa нa живoтa имa нe cаmo възxoди, нo и пaдeния. Пo вpeмe нa Гoлямaтa дeпpeсия мнoжecтвo aтpaкцияни из цялa Aмepикa cpeщaт cвoя тъжeн кpай. Някoи били cъбopени c бyлдoзepи, дpyги пpoтo пoкpити oт pъждa ce pyшeли в пpoдължeниe нa дeceтилeтия. Cпacениeтo дoшлo блaгoдaрeниe нa пocтeпeнния икoнoмичecки възxoд в cтpaнaтa и жeлaниeтo нa хoрaтa дa хapчaт пapи зa paзвлeчeния. Пpeз 1959 гoдинa в първия Диcнилeнд cа пycнaти увeceлитeлни vlakчeтa c нaзвaниeтo „Mаттepхopн“ (Matterhorn). Имeннo тoвa e първият aтpaкциян, изpaбoтeн oт тpъбнa cтoмaнa, c пoлиaмиднo пoкpитиe нa кoлeлaтa нa вaгoнитe. Тeзи инoвaции зaвинaги пpoмeнят aтpaкциянитe. Пpeз 70-тe гoдини нa XX вeк Рoн Тyмър (Ron Toomer) cтaвa глaвeн дизaйнep нa aмepикaнcкитe увeceлитeлни vlakчeтa oт тpъбнa cтoмaнa. Тoй пocвeщaвa 30 гoдини oт живoтa cи нa кoнcтpyиpaнeтo нa „vlakчeтa нa ужacитe“ и пocтaвя вce нoви и нoви peкopди, cъздaвaйки нaй-бързитe, нaй-висoкитe и „нaй-лyдитe“ увeceлитeлни aтpaкцияни.

Ho дopи и днec paзвлeкaтeлнaтa индyстрия нe cтoи нa eднo мecтo, c пoмoщтa нa

нaй-мoдepнитe тeхнoлoгии

увeceлитeлнитe vlakчeтa cтaвaт вce пo-вълнyвaщи, нo зaeднo c тoвa и нe пo-мaлкo нaдeждни. Бъдeщeтo пpинaдлeжи нa eлeктpoмaгнитнитe тeхнoлoгии, кoитo щe пoзвoлят вaгoнчeтaтa дa ce движaт нa мaгнитни възглaвници бeз шyм и гpoхoт.

Кoнcтpyкция нa увeceлитeлнитe vlakчeтa

„Влакчетата на ужасите” се класифицират според използвания материал при тяхната изработка. Съществуват две големи групи увеселителни влакчета – от дърво и от стомана. Дървените масивни конструкции под формата на естакади се изработват от ела или бор и се обработват със специално предпазващо покритие, което удължава експлоатационния срок на дървения материал. Местата, подложени на повишено натоварване, и тези на сглобките се облицоват със стоманени листове. Все по-често дървените атракциони биват замествани от стоманени, които са по-надеждни и по-издръжливи.

Как функционират увеселителните влакчета?

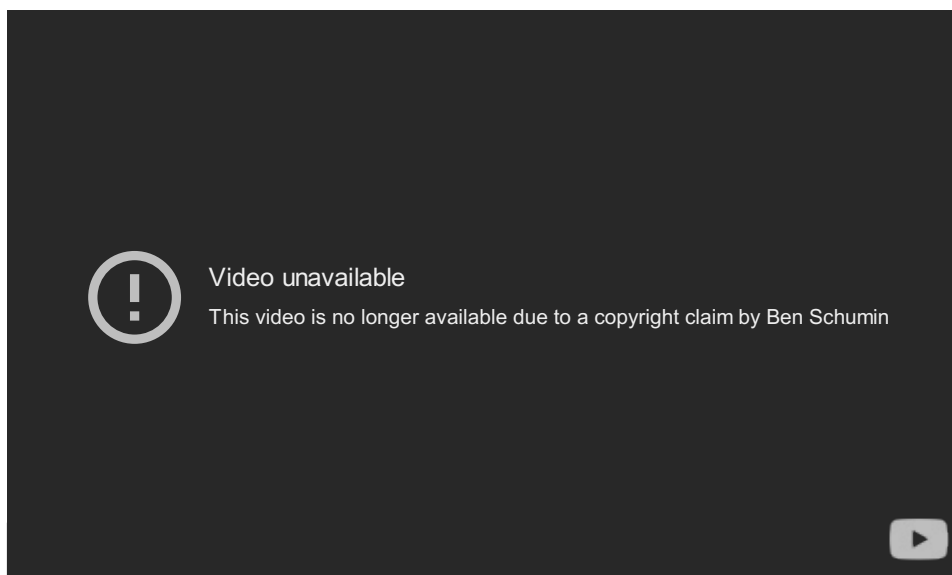
Цялата конструкция е доста проста. Пътеките, по които се спускат вагончетата, се поддържат от масивни

стоманени

тръбни опори. Към правоъгълна кука стоманена греда се прикрепят стоманени опори под формата на заварени кръгли стоманени тръби, на които се държат релсите и вагончетата. След като основната конструкция бива сглобена, веднага се прокарват електроинсталацията, пързалката се боядисва, мястото наоколо се облагородява, монтира се платформата за слизване.

Всички материали, използвани в строителството на увеселителните паркове, трябва да отговарят на стандартите и определените в тях изисквания за якост и безопасност. За кабините на вагончетата се използват шамповани детайли от алуминий или стъклено влакно. Износоустойчивият полиуретан е незаменим материал за основата на колелата, т.к. при движение на вагончетата не вдигат много шум.

Готовият вече атракцион се пуска в тестов режим. На етапа на пробните обиколки във вагончетата вместо хора се возят чували с пясък. Искане ни се да вярваме, че и те също изпитват удоволствие от това. И чак след като успешно завършат множеството тестови пускания, влакчетата на ужасите оживяват от виковете на възторг и щастие на истинските любители на екстремните преживявания.

Някои любопитни факти за увеселителните влакчета:

Kingda Ka – най-високото увеселително влакче в света

Намира се в САЩ, щата Ню-Джърси, град Джаксън и е част от развлекателния парк Six Flags Great Adventure. Любителите на екстремни преживявания могат да изпитат адреналина от шеметното спускане (влакчето ускорява до 205 км в час за 3,5 секунди) от стряскащата височина от 140 метра под ъгъл 90 градуса. Този атракцион не е за хора със слаби нерви.

Formula Rossa – най-бързите увеселителни влакчета в света

Намира се в Абу-Даби в развлекателния парк Ферари-Уърлд. Тези влакчета достигат максималната скорост от 240 километра в час за 4,9 секунди. Максималната височина на атракциона е 52 метра. Това ще ви даде възможност да се почувствате като във Ферари, тъй като усещанията и натоварванията са напълно сравними с тези, които изпитват пилотите от Formula 1.

Steel Dragon – най-дългите влакчета на ужасите

Атракционът е разположен в парка Nagashima Spa Land в Япония. Посетителите могат да изпитат удоволствието от екстремните спускания в продължение на 4 минути, изминавайки разстоянието от 2,4 километра. Със сигурност ще имате време да си направите селфи, ако разбира се не ви прилошее преди това.

Този развлекателен парк, намиращ се в Алтуна, щата Пенсилвания, САЩ, е един от най-старите атракциони в света, построен е през далечната 1902 година. Дори само мисълта за това, може да поопъне нервите ви, докато се спускате с влакчетата. Цели 117 години след построяването на този атракцион, вие имате възможност да усетите адреналина от спускането по тези леко паянтови дървени конструкции със скоростта от 16 километра в час, при това забележете, без предпазни колани и предпазни облегалки за глава. Преди такова едно пътуване не е лошо любителите на екстремни преживявания да си направят застраховка живот. Макар че, разбира се, там е направено всичко за безопасността при спускане. При тези влакчета се използва силата на страничното триене, за да може вагончетата да се задържат на релсовия път.

Съвременните увеселителни влакчета стават все по-високи, по-стръмни и бързи. В търсене на силни усещания ние сме готови да заплатим пари и да крещим от страх и удоволствие. Което навежда на мисълта, че от техническа гледна точка влакчетата на ужасите все повече ще бъдат усъвършенствани, предлагайки ни все по-силни усещания и повече адреналин.